

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCLXVI. Continuatio ejusdem Historiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

bis sublimes Magdalenæ Virtutes indicantur: nempe lacrymabilis dolor de peccatis, quem ingenti Spe veniæ abstergebat, cum sciret Divinam Bonitatem etiam capillos capitis sui numeratos habere. Spe ista impellebatur ad oscula Charitatis figenda: à Charitate incitabatur, ut ungue. to, variarum Virtutum aromatibus condito, peccatorum suorum factorem dissiparet. Sed has omnes Virtutes ad Christi Pedes referebat, id est, Humilitate condiebat. Imitare ergo Virtutes Magdalenæ; sed comitetur eas Humilitas. Nam ut inquit S. Gregor. hom. 7. *Si qualibet bona Opera adsint, nulla sunt, nisi ex Humilitate condiantur. Qui enim sine Humilitate Virtutes congregat, quasi in vento pulverem portat.*

MEDITATIO CCLXVI.

Continuatio eiusdem Historiæ.

Luc. 7.

PUNCTUM I. *Videns autem Phariseus, qui vocaverat eum, ait intra se dicens: Hic si esset Propheta, sciret utique, quæ & qualis est mulier, quæ tangit eum, quia peccatrix est.* Luc. 7. v. 39. Duo non imitanda vitia in hoc Phariseo his verbis nobis ostenduntur. Unum est, ut quamvis certas rationes nobis videamur habere, malum de altero iudicandi, iisdem tamen assensum non præstemus, quia etiam hæ fallere possunt, & hic fefellerunt, cum Magdalena jam non amplius esset peccatrix, sed seriò conversa ac pœnitens, quamvis in civitate paulò antè notoria peccatrix fuerit. Alterum est, ut de nullius emendatione desperemus, quan-

quantumvis obstinati, neque contemnamus eum
aut nos illi præferamus; quia ille forsan nos actu
superavit, vel superabit in Sanctitate, sicut Magdalena
superavit illum Pharisæum.

PUNCT. II. *Et conversus ad mulierem, dixit* *Sim*
vides hanc mulierem? Intravi in domum tuam, aquam
dibus meis non dedisti (sicut tamen solebant hospites
lavari, ne nudis pedibus olim incedentes, lectis
mensales sordidos redderent) *Hæc autem lacrymis*
vit Pedes meos, & capillis suis terxit. Osculum mihi non
disti (quo in signum Amoris solebant hospites exci-
Hæc autem, ex quo intravit, non cessavit osculari
meos. Oleo Caput meum non unxisti (cùm tamen,
hospes esset charior, eò odoratoribus liquoribus
caput & manus solerent perfundi) *Hæc autem unxit*
to unxit Pedes meos. à v. 44. Ecce præclarum modum
nos humiliandi! Si videlicet non tantùm confiden-
mus peccata, quæ nos ipsi fecimus, sed etiam bona
quæ omisimus, & facere potuissemus, ac debui-
mus, imò etiam quæ fecimus, multis imperfectio-
bus ac defectibus inquinata; sicut iste Pharisæus præ-
stitit hospitalitatem Christo, sed valde imperfectè
Deinde etiam, si consideremus in alijs, non ipsa mala
quæ fecerunt, sed bona, quibus nos superant, & quibus
ipsi caremus, quorum carentiâ tantò magis exci-
fundimur, quantò illa ab imperfectioribus exhiben-
tur. Expende etiam, quoties tu Christum hospitem
excipias, nec tamen Pedes Devotionis lacrymis
militer laves; nec osculum libes Charitatis, bono-
rum Operum executione ferventis, nec Caput, nec
Pedes Virtutum odoribus perfundas: unde non sic
S. Magdalena dilexisti multùm, etiamsi remissa sunt
tibi peccata multa.

PUNCT. III. Dixit autem ad illam : Remittuntur tibi peccata tua. Et caperunt, qui simul accumbebant, dicere intra se: Quis est hic, qui etiam peccata dimittit? à v. 48. Prius temerè & malè judicantem Pharisæum suaviter correxit Christus, parabolæ amænitate leniens reprehensionem, ut patienter fuerit audita & accepta: nunc autem rursus temerè judicantes, potestatem dimittendi peccata præsumptuosè usurpatam fuisse, non corrigit; ut ex defensione Magdalensæ disceremus, alios potius, quàm nos ipsos contra finitimas opiniones, ac sermones defendere.

MEDITATIO CCLXVII.

De Dæmoniaco, cæco, & muto liberato.

Matth. 12. à v. 22. Luc. 11. à v. 14.

PUNCTUM I. Quando Christus Capharnaum reversus est, Oblatus est ei dæmonium habens, cæcus & mutus) Lucas quidem de cæcitate nullam mentionem facit) Et curavit eum, ita ut loqueretur, & videret. Matth. 12. v. 22. Duarum illarum virtutum activarum, quas exerere Diabolus inhibuit ac impedivit, usu privati dici possunt illi, qui circa res ad Animæ suæ Salutem spectantes cæci & ignari sunt, & tamen à Ducibus Spiritualibus consilium & directionem non petunt, tales redditi vel à Spiritu superbiæ, vel à Spiritu acedia, & negligentia rerum ad Salutem spectantium. Repelle ergo à teipso malignum Spiritum, ut rerum Spiritualium notitiam, & omnium rerum, qualem mererentur, æstimationem sinceram acquiras, & libenter